

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Bc. Jana Schneeweise a Mgr. Martina Bobáka ve věci

žalobce: **Development Alliance, z.s.**, IČO: 086 94 699
se sídlem Pellicova 1, Brno
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Černým
se sídlem Údolní 33, Brno

proti
žalované: **Česká rozvojová agentura**
se sídlem Nerudova 3, Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. et Mgr. Pavlem Pytlíkem
se sídlem Opletalova 4, Praha 1

za účasti této osoby zúčastněné na řízení: Mendelova univerzita v Brně, IČO: 621 56 489
se sídlem Zemědělská 1, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 1. 2021, č. j. 280135/2021-ČRA,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla dle § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“), zamítnuta žádost žalobce o poskytnutí dotace (podaná na základě dotační výzvy žalované „*Udržitelným zemědělstvím ke zvýšení životní úrovně drobných farmářů (Zambie)*“ ze dne 6. 5. 2020, č. j. 281110/2020-ČRA (dále jen „dotační výzva“). Současně se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2020, č. j. 281712/2020-ČRA (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“), kterým byla dle § 14m odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel uvedená dotace ze státního rozpočtu České republiky na rok 2020 ve výši 2 000 000 Kč poskytnuta osobě zúčastněné na řízení.
2. Ze správního spisu soud zjistil že, žalovaná uveřejnila dotační výzvu, v reakci na níž podali žádosti o dotaci žalobce, osoba zúčastněná na řízení a Česká zemědělská univerzita. Rozhodnutím ze dne 14. 7. 2020, č. j. 281639/2020-ČRA, žalovaná dle § 14m odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel žádost žalobce o poskytnutí dotace zamítla (dále jen „původní rozhodnutí“). Původní rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2020, č. j. 10 A 107/2020-98 (dále jen „zrušující rozsudek“). Žalovaná vydala v mezidobí dne 20. 7. 2020 rozhodnutí o poskytnutí dotace. V návaznosti na zrušující rozsudek následně žalovaná vydala napadené rozhodnutí.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaná věnovala hodnocení dotačního projektu žalobce podle jednotlivých hledisek vymezených v dotační výzvě. U každého hlediska uvedla, v čem spočívalo, jeho dílčí kritéria s maximálním možným počtem bodů, který mohl být projektu v daném kritériu udělen, a kolik bodů bylo v tom kterém hledisku uděleno žalobci a kolik osobě zúčastněné na řízení.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce tvrdil, že napadeným rozhodnutím a rozhodnutím o poskytnutí dotace byl zkrácen na právech. V důsledku jejich vydání přišly vniveč vynaložené náklady. Možnost soudního přezkumu, ač omezená na proceduru rozhodování o dotaci, brání vybočení z mezí zákonnosti a zabráňuje svévoli, diskriminačnímu jednání a omezuje projevy korupce.
5. Žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a jeho nezákonnost. Žalovaná odůvodnila nižší počet bodů žalobce nedostatky žádosti, které neměly být předmětem hodnocení daného kritéria, případně nesplněním požadavků, které nebyly v dotační výzvě stanoveny. V některých částech odůvodnění uvedla nepravdivá tvrzení. Napadené rozhodnutí je odůvodněno nedostatečně a není z něj zřejmé, v čem spočívaly nedostatky žádosti. Následně žalobce namítl konkrétní nedostatky napadeného rozhodnutí ve vztahu k jednotlivým hlediskům hodnocení.
6. U hodnocení projektu z hlediska relevance se zaměřil na dílčí hodnotící kritérium „koordinace, koherence a komplementarita s jinými rozvojovými intervencemi v partnerské zemi“, u něhož počítal s alespoň 300 příjemci, zatímco osoba zúčastněná na řízení s 200. Přesto žalobce dle žalované uvedl menší počet příjemců. Žalobce byl sice založen v roce 2019, má však k dispozici partnery založené dříve a členy jeho týmu jsou zkušení experti. Nešlo navíc o kritéria, která měla být dle dotační výzvy ve vztahu k „relevanci“ hodnocena. Zkušenosti právnické osoby se vždy odvíjí od zkušeností řešitelského týmu, které byly

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

v žádosti prezentovány. Odebrání bodu tedy bylo v rozporu s dotační výzvou. Není jasné, jak konkrétněji měl žalobce komplementaritu projektu popsat. K tvrzení o exkluzivním přístupu ke komunikační a informační platformě stakeholderů v oblasti podpory mléčné produkce, žalobce podotkl, že mu nebylo známo, že by k ní měly přístup i žalovaná a osoba zúčastněná nařízení. To však nemohlo jít k jeho tíži, jelikož účast na platformě nebyla v rámci kritéria vyžadována. Žalovaná tím však odůvodnila snížení počtu bodů. Současně dostatečně neporovnala obě žádosti a nezacházela se všemi žadateli rovně. Není patrné, proč bylo osobě zúčastněné na řízení přiděleno více bodů.

7. Ve vztahu k hodnocení projektu z hlediska efektivnosti a dopadů není z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, z čeho žalovaná dovodila nerealnost indikátorů ani to, proč většina z nich není SMART. Žalovaná nespecifikovala, které indikátory byly nevyhovující. Žalobce odkázal na kapitulu 4 projektového dokumentu s tím, že každý indikátor vymezil, navrhl míru zlepšení atd. Indikátory tedy vykazují vlastnosti definované jako SMART. Indikátor „zlepšení stavu krajiny“, žalobce vůbec nedefinoval, neměl tedy být hodnocen. Termín „*zvýšení komunikace se sousedy*“, se v projektovém dokumentu nevyskytuje a není zřejmé, na co žalovaná naráží. Žalobce popsal zkušenosti týmu v dané oblasti a uvedl, proč indikátory navrhuje. Žalovaná závěr o nerealističnosti daného indikátoru neodůvodnila. Žalovanou namítaný příklad je výsledkem, neboť dosažení míry pochopení, při které se farmáři stanou školiteli, svědčí o jejich samostatnosti, profesionalitě a kvalifikaci i bez vlivu žalobce. Není zřejmé, jak žalovaná dospěla k závěru, že projekt vykazuje nízké výsledky aktivit. Žalobce navrhl u dílčích aktivit výsledky proškolení, které přitom představují minimální závazek ohledně proškolených osob. Dotační výzva podmínku proškolení všech členů kooperativ neobsahuje. Z napadeného rozhodnutí také nevyplývá, že by žalovaná v rámci hodnocení výsledků aktivit porovnávala obě žádosti.
8. Ve vztahu k hodnocení projektu z hlediska efektivity žalobce ohledně kritéria „výše finančního vstupu předkladatele projektu nad rámec povinného spolufinancování“ namítl, že povinné spolufinancování bylo požadováno ve výši 5 % na každý kalendářní rok. Výše jeho vstupu měla činit 105 000 Kč za roky 2020 a 2023 a 213 000 Kč za roky 2021 a 2022 (celkem tedy 636 000 Kč). Žalobce přitom žádal o dotaci ve výši 1 959 280 Kč pro rok 2020, 3 975 700 Kč pro rok 2021, 3 967 700 Kč pro rok 2022 a 1 989 180 Kč pro rok 2023. Podíl finančního vstupu nad povinný rámec 5 % tedy dosahoval 0,36 % pro roky 2020 a 2021, 0,37 % pro rok 2022 a 0,28 % pro rok 2023. Závěr žalované o tomto kritériu je nepravdivý a není jasné, jak k němu dospěla. Podíl vlastního finančního vstupu osoby zúčastněné na řízení byl o 0,04 % vyšší než podíl žalobce, pokud tedy v daném kritériu získala více bodů, pak zcela neodůvodněně. V případě druhého kritéria „účelnost vynaložení finančních prostředků včetně poměru režijních nákladů k nákladům ostatním, hospodárnost projektu, realistická výše projektu“ žalobce nesouhlasil se závěrem o zdvojování výdajů. V rozpočtu žalobce uvedl všechny členy týmu, včetně subdodavatelů, u nichž neuvedl nacenění, aby nedošlo ke zdvojení nákladů. Do kapitoly 6 přitom žalobce zanesl náklady na cestovné a stravné farmářů. Tyto náklady nejsou přímým výstupem projektu, ale prostředkem. Výstupem jsou proškolení farmáři. Žalovaná hodnocení skladby rozpočtu dostatečně neodůvodnila a toto kritérium také u obou žádostí nedostatečně porovnávala.
9. Pokud jde o hodnocení projektu z hlediska udržitelnosti, žalobce navrhl řadu aktivit zaměřených na budování kapacit po skončení projektu s tím, že jsou součástí exit strategie a udržitelnosti. Žalovaná nezdůvodnila závěr, že žalobce popsal udržitelnost projektu pouze aktivitami po dobu implementace a neupřesnila, co rozumí pojmem exit strategie. Z dotační

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

výzvy nevyplývá nezbytnost predestření mechanismů pro zapojení farmářů. Není tedy zřejmé, proč byl návrh exit strategie hodnocen negativně. V rámci srovnání obou žádostí žalovaná pouze uvedla, že osoba zúčastněná na řízení měla exit strategii popsanou lépe, což není dostatečné.

10. Stran hodnocení z hlediska úrovně a složení řešitelského týmu žalobce napadl posouzení kritéria „odborné a manažerské kapacity žadatele a jeho partnerů“. V žádosti o dotaci uvedl, že lokální koordinátor a field officer budou vybráni po začátku projektu, dotační výzva přitom nestanovila, že by museli být vybráni při podání žádosti. Posouzení kritéria je tak v rozporu s dotační výzvou. Žalovaná v ní umožnila postup dle § 14k rozpočtových pravidel a měla tedy žalobce vyzvat k odstranění této vady. Žalobce své odborné a manažerské kapacity doložil a žalovaná neuvedla, proč je nebyla schopna posoudit.
11. Žalobce současně namítl nepřezkoumatelnost a nezákonnost rozhodnutí o poskytnutí dotace.

III. Vyjádření žalované k žalobě

12. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí. Namítla, že žalobce není k podání žaloby proti rozhodnutí o poskytnutí dotace aktivně legitimován.
13. Žalovaná dále odkázala na § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel a uvedla, že žalobce se nemůže domoci poskytnutí dotace na rok 2020, žaloba tak postrádá smysl. V soudním řízení není na místě přezkoumávat hodnocení žádosti o dotaci, soud nemůže posuzovat jednotlivé důvody, proč byl projekt žalobce hodnocen hůře. Přezkumu podléhá postup žalované v dotačním řízení, tedy zda byl transparentní a odpovídal předem stanoveným pravidlům (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46). Hodnocení bylo společným rozhodnutím ustanovené odborné komise, nikoli subjektivním úkonem žalované, proběhlo v souladu s vnitřními předpisy žalované, bylo transparentní, objektivní a rovné ke všem žadatelům o dotaci. Není zřejmé, co žalobce namítal, když tvrdil, že žalovaná nepostupovala dle § 14k rozpočtových pravidel. V dotační výzvě neumožnila postup dle odst. 1 uvedeného ustanovení a postupy podle odst. 3 nebo 4 byly vyhrazeny jen jako možnost. Nadto postup podle odst. 3 lze využít, pouze je-li vydáváno rozhodnutí o poskytnutí dotace a podle odst. 4 pouze pokud lze předpokládat, že upravené žádosti bude zcela vyhověno, což se nestalo.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

14. Osoba zúčastněná na řízení navrhla zamítnutí žaloby. Stejně jako žalovaná zpochybnila aktivní legitimaci žalobce ve vztahu k rozhodnutí o poskytnutí dotace.

V. Další podání žalobce

15. V replice žalobce odmítl tvrzení o nedostatku jeho aktivní legitimace ve vztahu k rozhodnutí o poskytnutí dotace. Současně podle něj nelze připustit, aby nebylo možné přezkoumat zákonnost rozhodnutí, protože na jeho základě již byly vyplaceny peněžní prostředky. Jsou-li splněny podmínky přípustnosti žaloby, je tato skutečnost irelevantní. Není ani pravdou, že rozhodnutí o poskytnutí dotace musí obsahovat pouze náležitosti dle § 14 odst. 4 a § 14m odst. 2 rozpočtových pravidel. Musí totiž obsahovat i náležitosti dle § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)(viz § 14m odst. 2 rozpočtových pravidel). Nad rámec žaloby namítl vadné hodnocení rozpočtové skladby.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

16. V dalším podání doručeném soudu žalobce uvedl, že ani poskytnutí pokračující dotace na rok 2021 a její vyplacení nezakládá nemožnost zrušení rozhodnutí o poskytnutí dotace.

VI. Řízení před Městským soudem v Praze

17. Soud o žalobě rozhodl rozsudkem ze dne 28. 6. 2023, č. j. 14 A 69/2021-98. Výrokem I. odmítl žalobu proti rozhodnutí o poskytnutí dotace, výrokem II. napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení, výrokem III. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení a výrokem IV. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění rozsudku se soud zabýval především namítanou nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů, přičemž v této souvislosti upozornil, že žalovaná byla při vydávání napadeného rozhodnutí vázána právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku. Následně soud posuzoval odůvodnění napadeného rozhodnutí podle jednotlivých hledisek a kritérií hodnocení projektu, přičemž dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovanou proto zavázal k tomu, aby v dalším řízení „přezkoumatelným způsobem odůvodní hodnocení jednotlivých kritérií ve vztahu k projektu žalobce, přičemž tato jednotlivá kritéria současně porovná s totožnými kritérii u projektu osoby zúčastněné na řízení.“ Soud považoval napadené rozhodnutí rovněž za nezákonné, neboť žalovaná hodnotila v rozporu s dotační výzvou také zkušenosti žalobce (v rámci hlediska relevance, kritéria koordinace, koherence a komplementarity s jinými rozvojovými intervencemi v partnerské zemi).

VII. Řízení před Nejvyšším správním soudem

18. Ke kasační stížnosti žalované (stěžovatelky) Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 26. 9. 2024, č. j. 10 Afs 231/2023-66 (dále jen „rozsudek NSS“) zrušil výroky II. a III. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 14 A 69/2021-98, a v této části mu věc vrátil k dalšímu řízení. Konstatoval, že požadavek porovnání žádosti žalobce s vítěznou žádostí neplyne ze zákonné úpravy ani z dotační výzvy, a je tak nesprávný. Následně se s odkazem na zdrženlivost soudního přezkumu poskytování dotací zabýval jednotlivými hodnotícími kritérii a dospěl k závěru, že hodnocení projektu žalované ze všech hledisek dostatečně zdůvodnila, přičemž opačný názor Městského soudu v Praze o nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů (a o posouzení zkušeností žalobce v rámci hlediska relevance za vybočení z tohoto rámce) je nesprávný. Věcnou správnost rozhodnutí lze v rámci soudního přezkumu hodnotit pouze z hlediska překročení mezí správního uvážení. Městský soud v Praze se nezabýval tím, zda vůbec mohou jím popsané výtky znamenat vybočení z mezí správního uvážení žalované, a jestli postupovala při posuzování žádosti žalobce o dotaci řádně. Závěrem Nejvyšší správní soud shrnul, že napadené rozhodnutí je dostatečně zdůvodněno, jakkoli by odůvodnění mohlo být mnohem podrobnější. Se žalovanou souhlasil také v tom, že se Městský soud v Praze nevypořádal s navrženými důkazy.

VIII. Ústní jednání před Městským soudem v Praze

19. Při ústním jednání setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích. Žalobcem v žalobě a ostatních podáních navrhované důkazy soud neprovedl, neboť byly součástí správního spisu, jímž se dokazování ve správním soudnictví neprovádí. Soud je při přezkumu napadeného rozhodnutí povinen z obsahu správního spisu vycházet. Soud dále neprovedl důkaz přílohou č. 1 Směrnice č.j. 281267/2020-ČRA Metodika poskytování dotací pro nestátní neziskové organizace (NNO) a další oprávněné subjekty, přílohou č. 3 téže Směrnice Jednací řád komisí pro posuzování jednotlivých žádostí předložených subjekty v rámci

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

dotačních výzev České rozvojové agentury (ČRA), ani výsledky jednotlivých členů hodnotící komise, jejichž provedení navrhoval žalovaný, a to pro jejich nadbytečnost, neboť dospěl k závěru, že k posouzení žalobních námitek postačuje obsah správního spisu.

IX. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jejich vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
21. Soud při posouzení žaloby vycházel z následující právní úpravy:
22. Podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.
23. Podle § 14k odst. 3 rozpočtových pravidel, pokud to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, může poskytovatel kdykoliv v průběhu řízení vyzvat žadatele o dotaci k doložení dalších podkladů nebo údajů nezbytných pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, k čemuž žadatel o dotaci poskytne přiměřenou lhůtu.
24. Podle § 14k odst. 4 rozpočtových pravidel, pokud to výslovně uvedl ve výzvě podle § 14j, může poskytovatel žadateli o dotaci doporučit úpravu žádosti, lze-li předpokládat, že upravené žádosti bude zcela vyhověno; vyhověli-li žadatel o dotaci tomuto doporučení, posuzuje poskytovatel upravenou žádost.
25. Podle čl. IX věta druhá dotační výzvy poskytovatel k předmětné výzvě ustaví hodnotící komisi (viz bod X. – Kritéria pro hodnocení projektů), jejíž výrok má doporučující charakter.
26. Úvodem soud podotýká, že rozsudkem NSS (přičemž v něm vysloveným právním názorem je soud podle § 110 odst. 4 s. ř. s. při novém projednání věci vázán) došlo ke zrušení výroku II. (kterým bylo zrušeno napadené rozhodnutí) a výroku III. (kterým bylo rozhodnuto náhradě nákladů účastníků řízení) rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2023, č. j. 14 A 69/2021-98, nikoli však jeho výrok I. (kterým byla odmítnuta žaloba ve vztahu k rozhodnutí o poskytnutí dotace), a ten tak zůstal v právní moci. S ohledem na tuto skutečnost se soud bude dále v mezích žalobních bodů zabývat pouze posouzením zákonnosti napadeného rozhodnutí.
27. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nemá-li žadatel o dotaci či návratnou finanční výpomoc na její poskytnutí právní nárok, nemůže její poskytnutí legitimně očekávat (ve smyslu ochrany ústavního práva na majetek). Poskytovatel dotace má v takovémto případě „široký prostor pro uvážení komu, za jakých podmínek a zda vůbec dotaci poskytne“ (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46, č. 3324/2016 Sb. NSS, bod 29). Slovo „může“ užívané v § 14 odst. 2 rozpočtových pravidel v tomto případě zakládá rozsáhlou diskreční pravomoc poskytovatelů dotací.
28. Výše uvedené znamená, že případný soudní přezkum je „omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za podmínek stanovených obecným způsobem“ (viz citovaný rozsudek č. j. 9 Ads 83/2014-46). Řádný proces

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

je pak určen právními předpisy, dokumenty, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, případně základními procesními zásadami (tamtéž). Rozšířený senát v této souvislosti v bodě 33 citovaného rozsudku konstatoval, že „soudní přezkum je tam, kde má poskytovatel správní uvážení komu, za jakých podmínek, případně zda vůbec dotaci poskytne, realizován specifickým způsobem. Soudní přezkum neznamena nahrazení správního uvážení uvážením soudu. (...) Součástí přezkoumání je i posouzení, zda je správní uvážení logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Pokud byly výše uvedené podmínky splněny, soud nemůže ze stejných skutkových zjištění vyvodit jiné závěry. Právě uvedené vylučuje, aby soudy přezkoumávaly účelnost napadeného rozhodnutí, resp. aby dokonce uvážení správního orgánu nahradily uvážením vlastním“. Vzhledem k tomu, že rozhodování o poskytování dotací probíhá v rámci správního uvážení, přísluší správním soudům při přezkumu negativních rozhodnutí toliko posoudit, zda správní orgán z mezí správního uvážení nevybočil, či je nezneužil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). Lze souhlasit, že prostor pro uvážení správního orgánu má vždy své limity, které jsou stanoveny předem právními předpisy, případně je správní orgán vymezuje průběžně vlastní rozhodovací praxí, kterou je povinen následně dodržovat. Kritéria pro rozhodování ani aplikační praxe nesmějí být excesivní a svévolná.

Při rozhodování je nutné zohledňovat konkrétní okolnosti daného případu a dbát na to, aby při skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Rozhodnutí pak musí být řádně odůvodněno (viz citovaný rozsudek č. j. 9 Ads 83/2014-46).

29. Při vydání napadeného rozhodnutí byla žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem vysloveným ve zrušující rozsudku. Ohledně kvalit jeho odůvodnění Městský soud v Praze ve zrušujícím rozsudku vyslovil, že „Ve vztahu k nyní přezkoumávanému rozhodnutí [zrušené rozhodnutí – pozn. soudu] to znamená, že žalovaná byla povinna přezkoumatelně uvést, na základě jakých úvah ke svému rozhodnutí dospěla: podle jakých hledisek a jakým způsobem žalobcovu žádost hodnotila a z jakých důvodů ji zamítla, neboť bez takového odůvodnění nelze přezkoumat, zda byly dodrženy zásady „řádného procesu“, tedy zejména zda žalovaná při poskytování dotace postupovala v souladu s Dotační výzvou, zda zacházela se všemi žadateli rovně, zda je správní uvážení logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění a zda nevykročila z jeho mezí“, dále dodal, že „z rozhodnutí o neposkytnutí dotace musí být zřejmé, proč byla jedna žádost z hlediska stanovených kritérií a účelu dotace hodnocena lépe než jiná“ a konečně „Lze shrnout, že hodnocení žalobcovy žádosti je dílem naprosto neurčitě, neboť z něj není zřejmé, v čem konkrétně žalovaná spatřuje nedostatky vytýkané žalobcově žádosti. Hodnocení se navíc zaměřuje jen na malou část hodnotících kritérií stanovených v Dotační výzvě a nenabízí ani jiná přezkoumatelná hlediska, jež by zamítnutí žádosti odůvodnila. V odůvodnění pak zcela absentuje porovnání žalobcovy žádosti s žádostí, které žalovaná vyhověla. Výběr z více žádostí přitom nutně spočívá jednak v hodnocení kvalit jednotlivých žádostí, jednak ve vzájemném poměrování kvalit všech žádostí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí [zrušeného rozhodnutí – pozn. soudu] není zřejmé, z jakých důvodů byla žalobcovu žádost zamítnuta, a správní uvážení není logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.“
30. Soud se podobně jako žalobce v žalobě a žalovaná v napadeném rozhodnutí níže zabýval posouzením odůvodnění rozhodnutí podle jednotlivých hledisek a kritérií hodnocení projektu, v návaznosti na rozsudek NSS je však zkoumal pouze z toho hlediska, za mohlo provedeným hodnocením na základě dotačních podmínek dojít k vybočení z mezí správního uvážení či jejich překročení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Hodnocení projektu z hlediska relevance

31. Prvně se soud věnoval hledisku relevance, konkrétněji jeho kritériu „koordinace, koherence a komplementarita s jinými rozvojovými intervencemi v partnerské zemi“. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vysvětlila odejmutí jednoho bodu žalobci mimo jiné tím, že konkrétněji nepopsal komplementaritu svého projektu s aktivitami ostatních donorů v regionu a sektoru. Žalobce v podstatě pouze donory vyjmenoval, popsal jejich aktivity a konstatoval, že projekt je s nimi v souladu. K námitce žalobce, že není jasné, jak konkrétněji měl komplementaritu projektu popsat, soud uvádí, že nebylo úlohou žalované a není nyní ani úkolem soudu domýšlet za žalobce, jak konkrétně jeho vlastní projekt navazuje na jiné rozvojové intervence v Zambii. Jak bylo naznačeno ve zrušujícím rozsudku i v rozsudku NSS, jistá míra obecnosti formulace hodnotících kritérií stanovených v dotační výzvě může být žádoucí. Vytváří totiž prostor pro odborné posuzování projektů hodnotící komisí a poskytuje větší volnost samotným žadatelům při tvorbě dotačních projektů.
32. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále srozumitelně vysvětlila, že tvrzení žalobce ohledně výlučnosti jeho přístupu na komunikační a informační platformu stakeholderů v oblasti mléčné produkce je nepravdivé. Žalobci jistě nelze tuto skutečnost přičítat k tíži, je však relevantní skutečností, že účast žalobce na zmíněné platformě nepředstavuje v porovnání s postavením osoby zúčastněné na řízení (ta se platformy rovněž účastnila) výhodu, která by odůvodnila přidělení vyššího počtu bodů. Zahrnutí této skutečnosti mezi faktory utvářející bodové ohodnocení má tedy své opodstatnění.
33. Pokud jde o faktor počtu příjemců v cílových skupinách, podle rozsudku NSS *„stěžovatelka zřetelně uvedla, že uvedený faktor „je v souladu s výzvou“ a přidělila žalobci maximální počet pěti bodů. Komentář uvedený závěrem hodnocení je zjevně reakcí na první rozsudek městského soudu a stěžovatelka v něm porovnává projekty Mendelovy univerzity a žalobce. Jak plyne z výše psaného pojednání, toto srovnání je nadbytečné, a proto není třeba více se jím na tomto místě zabývat.“* Ke „ztrátě bodu“ (pouze jednoho) v hodnocení daného kritéria tedy podle žalované nevedla otázka počtu příjemců, ale nedostatečný popis komplementarity projektu s aktivitami ostatních donorů a uvedení nesprávných údajů ohledně informační platformy stakeholderů (viz výše).
34. Pokud jde o zmínku žalované ohledně zkušeností žalobce, jak je vysvětleno v rozsudku NSS, *„žalobce na str. 14 a 15 projektového dokumentu argumentoval svými předchozími zkušenostmi a zkušenostmi svých partnerů v rámci části týkající se zapojení cílových skupin a partnerských institucí do přípravy a realizace projektu. Stěžovatelka tedy podle NSS reagovala na informace uvedené žalobcem k danému kritériu, čímž nijak nevybočila z jeho rámce.“* Zmínka žalované o zkušenostech žalobce je tedy toliko reakcí na jím uvedené informace k danému hledisku hodnocení, a nepředstavuje tudíž rozpor s dotační výzvou ani vybočení z mezí správního uvážení žalované.

Hodnocení projektu z hlediska efektivnosti a dopadů

35. K hodnocení tohoto hlediska žalovanou se v rozsudku NSS uvádí, že *„ačkoliv by odůvodnění napadeného rozhodnutí mohlo být podrobnější, NSS je shledal přezkoumatelným. Názor stěžovatelky je z něj totiž zřejmý a zjevně reaguje na bod 4 projektu žalobce. Jeho obsah je podle stěžovatelky nerealistický, popisný a nelze ho ověřit. Stěžovatelka svou výtku shrnula také do zkratky SMART, jejíž význam vysvětlila. (...) Cíle popsané žalobcem stěžovatelka nepovažovala za přiměřené řešeným problémům. Závěrem stěžovatelka shrnula, kolik bodů z maximálního počtu udělila, čímž podle NSS vyjádřila, do jaké míry považuje popsané nedostatky za*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

(i)relevantní“ s tím, že žalovaná své závěry opřela o závěry členů hodnotící komise. Tím je vyřešena žalobcem namítaná nepřezkoumatelnost daného kritéria v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

36. Soud se však musel dále zabývat tím, zda žalovaná provedeným hodnocením nepřekročila meze správního uvážení. Žalovaná ve vztahu k tomuto kritériu v dotační výzvě uvedla, že *„Efektivnost projektu hodnotí míru, do jaké projekt plánuje dosáhnout cílů rozvojové intervence jako důsledku realizace projektových aktivit. Hodnocena je logika projektu a zejména to, jak výstupy projektu vedou k dosahování jeho cílů a přispívají k přiblížení rozvojových záměrů“*; hodnocena přitom měla být *„kvalita logické stavby projektu a jasné vysvětlení navrženého řešení“* a *„přiměřenost definovaných cílů s ohledem na řešené problémy“*.
37. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná k odůvodnění hodnocení dotčeného kritéria uvedla, že projekt žalobce *„vykazuje nerealistické indikátory bez adekvátního zdroje ověření“* a *„většinu indikátorů nelze považovat za SMART (specifické, měřitelné, dosažitelné, relevantní a časově určené)“*. Dále žalovaná projektu žalobce vytkla, že *„Výsledky uvedené v tabulce aktivit nejsou svým charakterem výsledky, ale popisem aktivit“* a projekt *„vykazuje nízké výsledky aktivit, které jsou pro fungování projektu zásadní“*. Dle žalované tedy nejsou definované cíle *„přiměřené s ohledem na řešené problémy, což má pochopitelně negativní dopad na kvalitu logické stavby celého projektu.“* Současně nebyly aktivity v Tabulce aktivit *„rozděleny do jednotlivých let realizace“*, to však lze dle žalované dohledat v harmonogramu. Z citovaných pasáží odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná v hodnocení projektu žalobce ve vztahu k danému kritériu hodnotila pouze skutečnosti významné pro jeho posouzení, které byly vymezeny v dotační výzvě, přičemž srozumitelně uvedla, proč nelze logiku projektu žalobce hodnotit plným počtem bodů (indikátory nejsou SMART; výsledky v Tabulce aktivit jsou pouze popisem aktivit - k tomuto žalovaná relevantní popis citovala; projekt vykazuje nízké výsledky aktivit – proškolení pouze 75 % členů kooperativ). Takovéto hodnocení odpovídá kritériím nastaveným v dotační výzvě, zejména je zaměřeno na výzvu zdůrazňované dosažení cílů rozvojové intervence. Jestliže byl tedy projekt žalobce z citovaných důvodů hodnocen 16 body z 20 možných, nelze dospět k závěru, že žalovaná překročila meze správního uvážení. Posouzení bylo provedeno s ohledem na pravidla stanovená v dotační výzvě a hodnocení mělo přímou souvztažnost k předem nastaveným kritériím. Samotné bodové ohodnocení bylo přitom provedeno odbornou komisí, do jejíhož hodnocení (ve vztahu k počtu udělených bodů) soud s ohledem na shora vymezené meze správního uvážení zasahovat nemůže. Závěr týkající se nerealističnosti indikátorů byl přitom uveden v hodnotícím formuláři P. M., a toto hodnocení má tedy oporu v závěrech členů odborné hodnotící komise. Soud přitom opakovaně zdůrazňuje, že nebylo povinností žalované jednotlivé žádosti porovnávat.
38. Je potom sice pravdou, že dotační výzva výslovně neobsahuje podmínku proškolení všech členů kooperativ, to však podle soudu nijak nebránilo žalované (ani hodnotící komisi) zohlednit skutečnost, že dojde k proškolení toliko 75 % členů. Je-li kritériem to, jak vedou výstupy projektu k dosahování jeho cílů a přispívají k přiblížení rozvojových záměrů, pak je dané hodnocení (ve smyslu čím vyšší proškolení členů kooperativ, tím vyšší bodové ohodnocení projektu) ze strany správního orgánu (a potažmo hodnotící komise) nutno považovat za logické, srozumitelné a vztahující se ke kritériím vymezeným dotační výzvou. Soud tedy ani u tohoto kritéria neshledal, že by ze strany žalované došlo k překročení mezí správního uvážení.

Hodnocení projektu z hlediska efektivity

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

39. Ve vztahu k tomuto hledisku se v rozsudku NSS podává, že „*odůvodnění subkritéria finančního vstupu žalobce je opět velmi stručné, neboť zde stěžovatelka uvedla pouze to, že žalobcův vstup nad rámec povinného financování je 0 %. Druhému subkritériu se však stěžovatelka věnuje podrobně, a proto lze podle NSS posoudit celkové hodnocení hlediska efektivity jako přezkoumatelné. NSS nesouhlasí s městským soudem, že stěžovatelka nezdůvodnila hodnocení druhého subkritéria. Z posouzení je zřejmé, že skladbu rozpočtu považuje stěžovatelka za ne hospodárnou z hlediska plánovaných vstupů a výstupů. U výdajů upozornila na jejich zdvojování u nákupů služeb od expertů, kteří jsou součástí realizačního týmu. Také konstatovala důležitost ekonomického přínosu cílovým skupinám.*“ Napadené rozhodnutí tedy není ani ve vztahu k tomuto kritériu nepřezkoumatelné.
40. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud „*věcnou správnost rozhodnutí stěžovatelky lze hodnotit toliko v rámci posouzení, zda stěžovatelka vybočila z mezí správního uvážení, či nikoliv. Právě touto optikou má městský soud nazírat na to, zda ob stojí závěry stěžovatelky u jednotlivých subkritérií. Jinými slovy, i kdyby se stěžovatelka dopustila nesprávnosti, je podstatná intenzita takové chyby. Teprve tak je možné posoudit, zda stěžovatelka (ne)postupovala svévolně či excesivně (a tedy zda překročila diskreční pravomoc).*“
41. S ohledem na shora uvedené tedy soud konstatuje, že v případě dílčího kritéria „*výše finančního vstupu předkladatele projektu nad rámec povinného spolufinancování*“ žalobce obdržel 0 bodů s tím, že výše finančního jeho vstupu nad rámec povinného spolufinancování činí 0 %. Z projektu žalobce plyne, že pro rok 2020, který byl rozhodný pro poskytnutí dotace, žalobce požadoval poskytnutí dotace ve výši 1 959 280 Kč, zatímco celkový rozpočet projektu pro rok 2020 byl vyčíslen na 2 064 280 Kč. Rozdíl mezi těmito dvěma částkami (105 000 Kč) měl žalobce získat z jiných zdrojů, tedy z pohledu žalované jako jeho vlastní finanční vstup. Povinné spolufinancování na celý projekt i zvlášť na jednotlivé roky muselo podle dotační výzvy dosahovat alespoň 5 % z celkových nákladů projektu, v posuzovaném případě tedy z 2 064 280 Kč, nikoli z částky ve výši požadované dotace (tj. 1 959 280 Kč), z níž žalobce patrně vycházel při výpočtech uvedených v žalobě. Náklady na projekt žalobce pro rok 2020 měly činit 2 064 280 Kč. A 5 % z této částky se rovná 103 214 Kč. Finanční vstup žalobce převyšující částku 103 214 Kč (tj. 1 786 Kč) jde nad rámec povinného spolufinancování. Částka 1 786 Kč přitom představuje 0,09 % z celkových nákladů na projekt žalobce pro rok 2020 na rozdíl od žalovanou deklarovaných 0 %. Tento rozdíl je však natolik marginální či zanedbatelný, že nemohl mít rozhodující vliv na (celkové) hodnocení žádosti žalobce, a tato odchylka tak není takové intenzity, aby představovala svévolný či excesivní postup vybočující z mezí správního uvážení.
42. Druhé hodnotící kritérium neslo název „*účelnost vynaložení finančních prostředků včetně poměru režijních nákladů k nákladům ostatním, hospodárnost projektu, realistická výše rozpočtu*“, přičemž žalovaná ohodnotila projekt žalobce 8 body z 15 možných. V položkovém rozpočtu, jenž je přílohou projektového dokumentu, jsou sice některé služby od expertů uvedeny jak v kapitole 1, tak v kapitole 5, nicméně náklady na ně jsou vyčísleny pouze v kapitole 5 (nikoli v kapitole 1), tím nedošlo ke „zdvojování nákladů“.
43. Žalovaná dále zkoumala proporcionalitu kapitol rozpočtu, vztah mezi cílovou skupinou, klíčovými aktivitami a výstupy projektu. Konstatovala přitom, že ve vztahu k tomuto kritériu hraje významnou roli ekonomický přínos projektu s důrazem na přímou podporu cílovým skupinám, která však v projektu žalobkyně tvořila pouze 6 % z celkových přímých nákladů na celou dobu realizace projektu. Poměr nákladů projektu (osobní a cestovní náklady) k ostatním přímým nákladům tvoří 43 % celkových nákladů projektu na celou

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

dobu jeho realizace. Žalovaná současně uvedla, že u vítězné žádosti osoby zúčastněné na řízení činila přímá podpora cílovým skupinám 18 % z celkových nákladů na celou dobu realizace projektu a poměr nákladů projektu k celkovým nákladům činil pouze 24 %. Žalovaná proto nižší počet bodů udělených žalobci zdůvodnila marginálním ekonomickým přínosem pro místní příjemce. Tato úvaha je plně přezkoumatelná, logická, zdůvodněná konkrétními ekonomickými kritérii a žádným způsobem nevybočuje z mezí správního uvážení žalované.

44. K námitce žalobce, že žádost o dotaci není porovnatelná s žádostí osoby zúčastněné na řízení z důvodu, že uvedení hodnocených položek nebylo žalovanou podmíněno uvedením konkrétní jednotky, soud nepřihlédl. Žalobce totiž tuto námitku uplatnil až v podání z 14. 7. 2021. V tomto podání předmětnou námitku sice označil jako doplnění žalobního bodu, ve skutečnosti však obsahuje svébytná skutková tvrzení v žalobě nezmiňovaná a na ně navazující právní hodnocení, která společně představují nový žalobní bod, nikoli pouhé doplnění žalobního bodu uplatněného v žalobě (viz např. rozsudky NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78 a ze dne 14. 3. 2018, č. j. 1 As 106/2017-31). Žalobu lze přitom podle § 71 odst. 2 s. ř. s. rozšířit o další žalobní body pouze ve lhůtě pro podání žaloby. Tato lhůta podle správního spisu uplynula 6. 4. 2021 (napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno 6. 2. 2021). K uvedenému žalobnímu bodu tedy soud s ohledem na uplynutí zákonné lhůty nemohl přihlídnout a věcně se jím zabývat. *Obiter dictum* soud konstatuje, že žalovaná nebyla povinna takové porovnání projektů žalobce a osoby zúčastněné na řízení provést.

Hodnocení projektu z hlediska udržitelnosti

45. Žalobce dále napadal posouzení kritéria udržitelnosti přínosů a kritéria „strategie odchodu, pravděpodobnost finanční podpory z národních a mezinárodních zdrojů po ukončení projektu“. V rozsudku NSS se k posouzení těchto kritérií žalovanou uvádí, že *„je podstata výtky stěžovatelky zřejmá. Aktivita žalobce popsáné v projektu se týká především doby jeho provádění a současné situace, nikoliv udržení po jeho skončení. Žalobce podle stěžovatelky nepopsal, jak hodlá farmáře po svém odchodu zapojit do trhu či hodnotových řetězců.“*
46. Soud se tedy i v tomto případě zabýval hodnocením daného kritéria ze strany žalované optikou případného překročení či vybočení z mezí správního uvážení (ve vztahu k mezím přezkumu soud pro stručnost odkazuje na již shora vyřčené).
47. Ve vztahu ke kritériu „udržitelnosti“ žalovaná v dotační výzvě uvedla, že v projektu *„vyjadřuje pravděpodobnost, že pozitivní dopady projektu budou udržovány na určité úrovni po přiměřeně dlouhé období“*; hodnocena přitom měla být *„úroveň spolufinancování či „in-kind“ vstupů místních partnerů projektu a „vlastnictví“ námětu příjemci, míra jejich zapojení do přípravy návrhu, pravděpodobnost intenzivní participace na realizaci spolupráce“*, dále *„udržitelnost přínosů (legislativní, finanční a institucionální podmínky; politická podpora, zohlednění enviromentálních, sociálních a kulturních aspektů)“*, *„politická podpora/závazek institucí partnerské země participovat na spolupráci v průběhu implementace a po jejím skončení“* a *„strategie odchodu, pravděpodobnost finanční podpory z národních či mezinárodních zdrojů po ukončení projektu“*.
48. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná k odůvodnění hodnocení dotčeného kritéria uvedla, že projekt žalobce u podbodů *„úroveň spolufinancování či „in-kind“ vstupů místních partnerů projektu a „vlastnictví“ námětu příjemci, míra jejich zapojení do přípravy návrhu, pravděpodobnost intenzivní participace na realizaci spolupráce“* a *„politická*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

podpora/závazek institucí partnerské země participovat na spolupráci v průběhu implementace a po jejím skončení“ obdržel plný počet bodů. Logicky se tedy žalovaná danými podbody nemusela dále zabývat, neboť žalobce více bodů obdržet nemohl. Ve vztahu k „udržitelnosti přínosů“ žalovaná uvedla, že je popsána „pouze aktivitami po dobu implementace, a nikoliv, jak bude udržována po jeho (projektu žalobce – pozn. soudu) skončení (např. udržitelné postupy v zemědělství nekorelují s udržitelností projektu po jeho skončení)“. Tím žalovaná zdůvodnila přidělení 8 bodů z 10 možných. Současně konstatovala, že „Strategie odchodu pouze popisuje současnou situaci v Zambii a hovoří o roli trhu, aniž by předestřela mechanismy, kterými zapojení farmářů do trhu (eventuálně hodnotových řetězců) může dosáhnout. Tím nesplňuje podstatu exit strategie a v této podkategorii tak byla hodnocena čtyřmi z 10 bodů.“

49. Soud i ve vztahu k hodnocení těchto kritérií a jednotlivých podbodů konstatuje, že žalovaná se zabývala hodnocením kritérií jasně vymezených ve výzvě a konkrétně identifikovala „slabší místa“ projektu žalobce ve vztahu k nim. Byla-li jedním z kritérií hodnocení udržitelnost přínosů projektu, jinými slovy, to jak a zda vůbec budou žalobcem tvrzené přínosy projektu zachovány také do budoucna, tedy poté, co bude projekt implementován (a to v závislosti na legislativních, finančních a institucionálních podmínkách), pak žalovanou uvedené zdůvodnění nižšího počtu bodů tím, že žalobce se zabýval aktivitami pouze po dobu implementace, nikoliv již po jejím skončení, dle názoru soud nepřekračuje meze správního uvážení žalované. Takovéto hodnocení jednoznačně navazuje na podmínky stanovené dotační výzvou a není s ní nijak v rozporu. Daná podmínka přitom byla totožná pro všechny žadatele.
50. Se žalobcem lze částečně souhlasit, že žalovaná v dotační výzvě blíže nespécifikovala pojmu *strategie odchodu* (žalobcem namítaná exit strategie). Tento pojem se objevuje toliko na str. 18 dotační výzvy ve vztahu k hodnocení projektu z hlediska udržitelnosti. Podle soudu však vůbec nebylo povinností žalované jednotlivé pojmy přesně specifikovat, a to zejména za situace, kdy pojem strategie odchodu je obecně pochopitelný (úkolem zjevně bylo popsat, jak bude zajištěno přetrvání přínosů realizovaného projektu poté, co bude projekt ukončen a realizační tým opustí místo realizace, tedy Zambii). Dané kritérium bylo v dotační výzvě obsaženo a jeho obsah bylo možno dovodit logickým i gramatickým výkladem. Jak ostatně ve rozsudku Nejvyšší správní soud: „Ve výzvě k podání žádostí o poskytnutí dotace je poskytovatel povinen stanovit podmínky dotace a hodnotící kritéria. Ta musí být vymezena alespoň natolik určitě, aby je poskytovatel dotace mohl srozumitelně vyložit a aplikovat (tedy vysvětlit na jejich základě, v jaké míře a jakým způsobem žadatel dané kritérium či podmínku naplnil).“ Těmto podmínkám vymezení předmětného kritéria podle soudu také v souhrnu s ostatními podmínkami vyhovuje. Pakliže tedy žalovaná (za pomoci odborné komise) dané kritérium hodnotila, nedošlo tím k překročení meze správního uvážení.

Hodnocení projektu z hlediska odborné úrovně a složení řešitelského týmu

51. Odůvodnění udělení 4 z 5 bodů v kritériu „odborné a manažerské kapacity žadatele a jeho partnerů“ spočívalo v argumentaci, že žalobce nedoložil jména ani podrobnosti k pozicím field officera a lokálního koordinátora, pročž žalovaná nemohla jejich kapacity posoudit. Soud takové odůvodnění považuje za dostatečné a provedené v mezích správního uvážení. Požadavek na uvedení konkrétních osob a podrobností o jejich odbornosti vyplývá z povahy hodnocení předmětného hlediska (podle dotační výzvy se hodnotí praxe, zkušenosti, osobní výsledky činnosti a úspěšnost řešení obdobných projektů) a kritéria. Bez sdělení těchto údajů žalovaná nemohla plně prověřit veškeré odborné a manažerské kapacity a posoudit odbornost a zkušenost veškerých členů projektového týmu žalobce. Pokud

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

žalobce v projektu uvedl, že předmětné pozice budou obsazeny po začátku projektu, nepovažuje to soud za dostatečné, jelikož hodnocení projektu (tedy i předmětného kritéria) žalovaná z povahy věci musela provést před jeho začátkem.

52. Žalovaná přitom nebyla povinna postupovat podle § 14k odst. 3 nebo 4 rozpočtových pravidel. Postup dle uvedených ustanovení byl v dotační výzvě (konkrétně v jejím čl. IX) vyhrazen jako možnost založená na volné úvaze žalované, nikoli jako povinnost. Žalovaná nepostupovala svévolně ani jinak neporušila zásady dotačního řízení, pokud žalobce s ohledem na deklaraci obsaženou v projektu, že pozice field officera a lokálního koordinátora bude obsazena po jeho začátku, nevyzvala k doplnění ani úpravě žádosti. Soud k tomu dále cituje ze zrušujícího rozsudku, který se významem § 14k odst. 3 a 4 zákona o rozpočtových pravidlech zabýval v jeho bodě 42: *„Tato ustanovení totiž neslouží k vylepšování žádosti o dotace v případě, že odpovídá hodnoticím kritériím hůře než jiná; takový závěr lze ostatně učinit až v rámci hodnocení žádosti. Především by však takový výklad vedl k absurdnímu důsledku, že by žalovaná musela vyzývat všechny uchazeče k úpravě žádostí, dokud by nebyly všechny hodnoceny maximem bodů.“*
53. Žalobce v žalobě ani následných podáních žádané další konkrétní vady „dotačního procesu“ nenamítl. Soud proto může pouze obecně konstatovat, že žádné vady dotačního procesu, k niž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, ale ani žádné jeho další vady neshledal.
54. Pro úplnost soud konstatuje, že v replice uplatněnou námitkou týkající se hodnocení kritéria rozpočtové sklady se soud nemohl zabývat, neboť byla žalobcem uplatněna opožděně. Žalobce danou námitku uplatnil až v podané replice, která byla soudu doručena dne 14. 7. 2021. Lhůta k podání žaloby, do jejíhož uplynutí mohl žalobce svou žalobu účinně rozšířit o dosud neuplatněné žalobní body nejpozději 6. 4. 2021 (napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 6. 2. 2021).

Shrnutí a závěr

55. Soud shrnuje, že žalovaná zvažila všechna relevantní kritéria pro aplikaci správního uvážení, v jehož rámci o žádosti žalobce rozhodovala. Současně v napadeném rozhodnutí vyšla z náležitého zjištění všech relevantních skutkových okolností i právních předpokladů nezbytných pro posouzení žádosti žalobce. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí nevybočila z mezí jí svěřeného správního uvážení, ani jej nezneužila (nepostupovala svévolně či excesivně) a napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě řádného procesu v souladu se zákonem. Žalovaná při hodnocení vycházela z doporučení řádně ustanovené odborné hodnotící komise. Žalobce současně v žalobě žádnou konkrétní námitkou (krom shora vypořádané námítky porušení § 14k odst. 3 a 4 rozpočtových pravidel) řádnost dotačního procesu nezpochybnil, a soud ji proto mohl přezkoumat jen obecně.
56. Pro úplnost soud dodává, že to, zda dotace již byla poskytnuta a vyčerpána, není pro otázku přípustnosti ani důvodnosti žaloby rozhodná. Úkolem soudu je v mezích žalobních bodů přezkoumat zákonnost napadeného správního rozhodnutí, a to bez ohledu na motivaci žalobce. Žalovanou v tomto ohledu tvrzená bezpředmětnost a neúčelnost žaloby nepředstavuje důvody, se kterými by s. ř. s. spojoval zamítnutí žaloby či existenci překážky jejího věcného projednání. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí není důvodná. Proto ji prvním výrokem tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

57. Žalobce žalobou napadl současně dvě rozhodnutí, pro účely náhrady nákladů soudního řízení je však třeba každé z těchto rozhodnutí a otázku úspěchu v řízení ohledně něj posuzovat odděleně jako samostatnou věc (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2015, č. j. 2 Afs 44/2015-23). Ve vztahu k rozhodnutí o poskytnutí dotace soud žalobu již dříve odmítl. V takovém případě dle § 60 odst. 3 s. ř. s. platí, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalobce nebyl ve sporu úspěšný, a soud mu proto s ohledem na § 60 odst. 1 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalované účelně vynaložené náklady v souvislosti s řízením u soudu nad rámec její běžné činnosti nevznikly. Soud proto druhým výrokem rozsudku rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Protože rozsudek NSS nezrušil výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení, soud o nich znovu nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení za níže uvedených podmínek. Kasační stížnost je podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. v rozsahu otázek, které byly již vyřešeny předchozím rozhodnutím Nejvyššího správního soudu v této věci, přípustná jen tehdy, pokud stěžovatel tvrdí, že se městský soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. V rozsahu, v němž není přípustná kasační stížnost, je přímo proti tomuto rozhodnutí přípustná ústavní stížnost (srov. nález Ústavního soudu ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 926/19).

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. prosince 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.